

**Uchwała Nr XV/91/2015
Rady Gminy Pęczniew**

z dnia 29 grudnia 2015r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Pęczniewie**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U z 2015r., poz. 1045) oraz art. 229 ust.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267)

uchwała, co następuje:

- § 1. Stwierdza się, że skarga wniesiona na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pęczniewie przez Panią Annę Winiarek dotycząca nierozpatrzenia wniosku jest niezasadna.
- § 2. Niniejszą uchwałą należy przekazać wnoszącemu skargę – Pani Annie Winiarek.
- § 3. Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy Pęczniew.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Jana Zyci
JANA ZYCI

UZASADNIENIE

W dniu 2 grudnia 2015 roku skargę na Kierownika GOPS w Pęczniewie do Rady Gminy Pęczniew złożyła Pani Anna Winiarek zam. Przywidz 53. W myśl art. 229 Kodeksu Postępowania Administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skargi, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dot. zadań lub okoliczności Wójta i Kierowników jednostek organizacyjnych, jest Rada Gminy.

Po zapoznaniu się ze skargą oraz wyjaśnieniami Pani Kierownik Wiesławy Pawełczyk opartymi dokumentami zebranymi w sprawie Rada Gminy Pęczniew uznała skargę za niezasadną z niżej podanych przyczyn.

Pani Anna Winiarek jest osobą w wieku 37 lat, nie pracuje zawodowo, nie jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy, jako bezrobotna. Pomimo wielokrotnych prób wysuwanych ze strony Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Pani Wiesławy Pawełczyk oraz pracownika socjalnego Pana Artura Bednarka nie chce się zaangażować w proces wyjścia z trudnej sytuacji, w jakiej pozostaje, a wręcz, co zostanie wskazane poniżej go utrudnia.

Zgodnie z art. 11 pkt. 2 osoba jest zobowiązana do „*Współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, odmowa zawarcia kontraktu socjalnego, nie dotrzymanie jego postanowień, nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub wykonywania prac społecznie użytecznych, o których mowa w przepisach promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub nieuzasadniona odmowa podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie lecznictwa odwykowego przez osobę uzależnioną mogą stanowić podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.*” Skarżąca mieszka w domu jednorodzinnym w miejscowości Przywidz wraz z rodzicami oraz trojgiem dorosłego rodzeństwa, wprawdzie prowadzi odrębne gospodarstwo domowe, jednak zaznaczenia wymaga fakt, iż każdy z członków rodziny, poza skarżącą uzyskuje dochód. Rodzina nie jest skonfliktowana i może liczyć na swoją pomoc. Co więcej członkowie rodziny za zgodą skarżącej uniemożliwiają wielokrotnie przeprowadzenie wywiadu przez pracownika socjalnego.

Od roku 2013 Ośrodek Pomocy Społecznej w Pęczniewie podejmuje czynności związane z udzielaniem pomocy pieniężnej i niepieniężnej dla Pani Anny Winiarek. Z powodu braku ubezpieczenia zdrowotnego i braku dostępu do świadczeń z opieki zdrowotnej, Wójt udzielił, wielokrotnie wydał decyzje przyznające prawo do świadczeń zdrowotnych: decyzją nr GOPS.804.8.2013 z dnia 04.09.2013r, Decyzją nr GOPS.804.9.2013 z dnia 26.11.2013r, Decyzją nr GOPS.804.2.2014 z dnia 11.04.2014r, Decyzją nr GOPS.804.2.2015 z dnia

03.04.2015r i Decyzją nr GOPS.804.8.2015 z dnia 17.07.2015r. Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

„1. Dokumentem potwierdzającym prawo do świadczeń opieki zdrowotnej świadczeniobiorcy, o którym mowa w art.2 ust.1 pkt. 2, jest decyzja Wójta gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania świadczeniobiorcy, potwierdzająca to prawo.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać numer PESEL świadczeniobiorcy.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się po:

1) przedłożeniu przez świadczeniobiorcę, o którym mowa w ust. 1, dokumentów potwierdzających zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dokumentów potwierdzających:

a) posiadanie obywatelstwa polskiego lub

b) posiadanie statusu uchodźcy, lub

c) objęcie ochroną uzupełniającą, lub

d) posiadanie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

2) przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego;

3) stwierdzeniu spełniania kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;

4) stwierdzeniu braku okoliczności, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w wyniku przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego, o którym mowa w pkt 2.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek świadczeniobiorcy, a w przypadku stanu nagłego – na wniosek świadczeniodawcy udzielającego świadczenia opieki zdrowotnej, złożony niezwłocznie po udzieleniu świadczenia.

5. Wójt gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania świadczeniobiorcy może wszcząć postępowanie w celu wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, również z urzędu lub na wniosek właściwego oddziału wojewódzkiego Funduszu.

6. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Wójt gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania świadczeniobiorcy jest obowiązany dostarczyć w terminie 7 dni od dnia jej wydania, kopię tej decyzji właściwemu oddziałowi wojewódzkiemu Funduszu.

7. Prawo do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje przez okres 90 dni od dnia określonego w decyzji, którym jest:

1) dzień złożenia wniosku,

2) w przypadku udzielania świadczeń w stanie nagłym – dzień udzielenia świadczenia

– chyba, że w tym okresie świadczeniobiorca zostanie objęty ubezpieczeniem zdrowotnym.”

Decyzja ta ma charakter wyjątkowy, dlatego podejmowane były próby przez GOPS zaangażowania skarżącej z wyjścia z sytuacji, w jakiej się znajduje. Po przeanalizowaniu sytuacji, pracownik socjalny Pan Artur Bednarek zaproponował, iż z powodu złego stanu zdrowia jest możliwość ubiegania się o ustalenie stopnia niepełnosprawności. Pani Anna Winiarek zmobilizowana została przez pracownika socjalnego do złożenia wniosku o ustalenie stopnia niepełnosprawności kilkakrotnie. Zgodnie z informacją uzyskaną od Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Poddębicach z dnia 21 grudnia 2015 r. uzyskaną na wniosek Przewodniczącego Rady Gminy Pęczniew „ pierwszy wniosek od Pani Anny Winiarek złożony był 21.01.2009 roku kolejne 24.05.2010 r., 20.09.2013 r., 04.12.2013 r., 30.10.2014 r., 14.07.2015 r. Po złożeniu dokumentacji Pani Anna Winiarek nie stawiała się na komisję w żadnym z wyznaczonych terminów. Ostatni z wniosków z 2015 roku przyjęty był warunkowo na prośbę Kierownika GOPS w Pęczniewie Pani Wiesławy Pawełczyk. Mimo to, Pani Winiarek po raz kolejny nie zgłosiła się w wyznaczonym terminie, nie przedstawiła również usprawiedliwienia, w związku z powyższym sprawa pozostała bez rozpoznania. Nadmienić również należy, że w 2014 roku na komisję zamiast Pani Anny Winiarek zgłosiła się jej siostra, podając się za wyżej wymienioną.”

W listopadzie 2013r po uzyskaniu informacji, że stan zdrowia Pani Anny Winiarek pogorszył się Kierownik Ośrodka zamówiła domową wizytę lekarską dla Pani Anny Winiarek i wraz z pracownikiem socjalnym Panem Arturem Bednarkiem, lekarzem Panem Andrzejem Salamonem z Ośrodka Zdrowia w Zadziemiu oraz sołtysem Panią Krystyną Górską pojechali na miejsce zamieszkania w celu zbadania chorej i udzielenia ewentualnej pomocy. Na miejscu zastano zamkniętą bramę, a za nią agresywnego psa. Z domu wyszła matka Pani Bronisława Winiarek i siostra Pani Danuta Winiarek, które odmówiły wpuszczenia do domu i zamknięcia agresywnego psa. W trakcie rozmowy poinformowano, że lekarz przyjechał na wizytę domową do chorej Pani Anny Winiarek. Mimo argumentów i przekonywania, rodzina stanowczo odmówiła wpuszczenia do domu.

Następnego dnia o pomoc w załatwieniu sprawy została poproszona Policja. Lekarz by zbadać Panią Annę Winiarek i ocenić jej stan zdrowia musiał zobaczyć chorą, a bez pomocy funkcjonariuszy wejście do domu nie było możliwe. Pod wpływem interwencji Policji, lekarz Pan Andrzej Salamon został wpuszczony do domu chorej Pani Anny Winiarek w celu jej zbadania.

W miesiącu listopadzie 2013 roku Pani Anna Winiarek otrzymała pomoc z tut. Ośrodka w postaci zasiłku celowego na częściowe pokrycie kosztów zakupu opału decyzją

nr GOPS.8212.489.2013 z dnia 04.11.2013r. Miesiąc później na wniosek o pomoc również udzielono pomocy na zakup żywności decyzją nr GOPS.8212.558.2013 z dnia 16.12.2013r.

W roku 2014, w styczniu ponownie Pani Anna zgłosiła się do Ośrodka po pomoc i otrzymała ją decyzją nr GOPS.8212.65.2014 z dnia 27.01.2014r. na częściowe pokrycie kosztów zakupu żywności.

W roku 2015 na wniosek Pani Anny Winiarek decyzją nr GOPS.8212.343.2015 z dnia 28.07.2015r udzielono pomocy na zakup żywności i decyzją nr GOPS.8212.544.2015 z dnia 29.09.2015r na zakup odzieży.

Sytuacja Pani Anny Winiarek była systematycznie monitorowana. Kierownik GOPS wraz z pracownikiem socjalnym był w kontakcie z lekarzem prowadzącym jak również z sołtysiem. Ośrodek interesował się sytuacją Pani Anny Winiarek wielokrotnie rozmawiając z jej siostrą Panią Danutą Winiarek jak również próbując rozmawiać bezpośrednio z zainteresowaną, udając się na miejsce. Przy każdej wizycie i rozmowie rodzina była informowana o możliwościach i formach pomocy ze strony Ośrodka zarówno pieniężnych jak i niepieniężnych, jakimi dysponuje ośrodek, zasadami i trybem przyznawania wsparcia z pomocy społecznej zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 163 ze zm.). Pani Anna Winiarek wielokrotnie była informowana o możliwościach uzyskania wsparcia w formie różnego rodzaju poradnictwa prawnego, psychologicznego, rodzinnego.

Przy ubieganiu się o świadczenia pieniężne z pomocy społecznej należy spełniać warunki określone w tej ustawie.

Na podstawie art. 8 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy o pomocy społecznej prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przysługuje od 1 października 2015 roku:

1. Osobie samotnie gospodarującej, której dochód nie przekracza 634 zł,
2. Osobie gospodarującej w rodzinie, w której dochód na osobę w rodzinie nie przekracza 514 zł

Rodzinie, której dochód nie przekracza sumy kwoty kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, zwanej dalej „kryterium dochodowym rodziny” przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednego z powodów wymienionych w art. 7 pkt. 2 -15 (np. niepełnosprawność, bezrobocie, długotrwała choroba itd.) lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej.

Do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, które mogą otrzymać osoby i rodziny należą:

- zasiłek stały,
- zasiłek okresowy,

- zasilek celowy,
- specjalny zasilek okresowy, celowy

Zgodnie z §2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 czerwca 2012 r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego (Dz. U. z dnia 22 czerwca 2012 r.) *„Wywiad przeprowadza się w miejscu zamieszkania osoby lub rodziny albo w miejscu pobytu, w dniach roboczych, w godzinach pracy ośrodka pomocy społecznej lub powiatowego centrum pomocy rodzinie albo w innym terminie uzgodnionym z osobą lub rodziną, za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej pomocy społecznej”*. Za każdym razem, gdy Pani Anna Winiarek złożyła wniosek o pomoc, po przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego w miejscu zamieszkania, (co było utrudniane i pracownik socjalny kilkakrotnie musiał jechać, żeby zrobić jeden wywiad) został on rozpatrzony pozytywnie i była przyznawana pomoc w zależności od potrzeb Pani Anny Winiarek i możliwości Ośrodka.

Pani Anna Winiarek jak również członkowie jej rodziny systematycznie korzystali z pomocy w ramach Programu PEAD 2012 – Dostarczania nadwyżek żywności najuboższej ludności Unii Europejskiej. W 2015 roku również Pani Anna Winiarek systematycznie korzystała z pomocy unijnego Programu „Program Operacyjny Pomocy Żywnościowej 2014 - 2020 Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym - FEAD”. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o pomocy społecznej jak również kryteriami dochodowymi na poziomie 150% uprawniającymi do korzystania ze świadczeń tj. 771zł na osobę w rodzinie i 951 zł na osobę samotnie gospodarującą Ośrodek udzielał pomocy w postaci darów żywnościowych. Dodatkowo należy kierować się także art. 7 ustawy o pomocy społecznej, na podstawie, którego pomocy w formie żywności można udzielić między innymi z powodu ubóstwa, sieroctwa, bezdomności, bezrobocia, niepełnosprawności lub długotrwałej lub ciężkiej choroby. Ponadto brane są pod uwagę przemoc w rodzinie, bezradność w sprawach opiekuńczo – wychowawczych, wielodzietność, zdarzenie losowe, sytuacje kryzysowe lub klęski żywiołowe. W miesiącu listopadzie Ośrodek otrzymał transport dla rodzin spełniających kryteria do otrzymania pomocy żywnościowej jak również otrzymał dodatkowe produkty w postaci sera twardego, oleju i soku jabłkowego dla dzieci w wieku 0-15 lat z rodzin spełniających kryteria ustawowe. Pomoc ta została przyznana rodziną z dziećmi spełniające zasady udzielenia tej pomocy. Skarżąca też otrzymała żywność bez produktów przeznaczonych dla dzieci, gdyż ich nie posiada. Nieprawdą okazały się zarzuty skarżącej, iż żywność z „darów” przeznaczona została dla szkoły.

Od października 2015 roku do tut. Ośrodka nie wpłynął żaden wniosek o pomoc ze strony Pani Anny Winiarek. Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej Pani Wiesława Pawelczyk wyjaśniła, że nigdy w rozmowie z klientami ośrodka nie używa słów wskazanych w skardze.

Ponadto Wójt Gminy Pęczniew na Sesji również odniósł się do zarzutów podniesionych w skardze pod jego adresem i wyjaśnił, iż kilkakrotnie rozmawiał z skarżącą przez telefon, udzielił porad, nigdy nie powiedział, „iż GOPS i Gmina nie są od tego żeby pomagać.”, a wobec wielokrotnych decyzji przyznających pomoc słowa Wójta znajdują potwierdzenie.

Po przeanalizowaniu dokumentów zebranych w sprawie Rada Gminy Pęczniew stwierdza duże zaangażowanie Kierownika pomocy społecznej Pani Wiesławy Pawelczyk oraz pracownika socjalnego Pana Artura Bednarka w rozwiązywanie sytuacji skarżącej, zgodne z przepisami prawa.

W odniesieniu do powyższych informacji wynikających z dokumentacji Ośrodka, złożoną skargę przez Panią Annę Winiarek uznaje się za bezzasadną.

Jednocześnie Rada Gminy poucza skarżącą o treści art. 239 KPA zgodnie, z którym w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

